

Εγκαίνια Ιερού Ναού Αποστόλου Μάρκου

- **Του Λουκά Παναγιώτου**
Διευθυντή Ραδιοσταθμού «Ο Λόγος»

Με ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια και λαμπρότητα και με τη συμμετοχή πλήθους πιστών, τελέσθηκαν το βράδυ της Παρασκευής, 23 προς το Σάββατο 24 Απριλίου 2010, τα Εγκαίνια του νεόδμητου Ιερού Ναού, του τιμωμένου επ' ονόματι του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, στον Αρχάγγελο Λευκωσίας, ο οποίος αποτελεί τον πρώτο εν Κύπρω προς τιμή του Κυπρίου, τη καταγωγή, Αποστόλου.

Ο ναός αυτός, πραγματικό κόσμημα και σημείο αναφοράς ολόκληρης της περιοχής Αρχαγγέλου, και όχι μόνο, αποτελεί καρπό πίστεως, καρπό ενότητας και καρπό έμπνευσης των δεκάδων επωνύμων και ανωνύμων ενοριτών του Αρχαγγέλου, οι οποίοι πάλεψαν, μια ολόκληρη δεκαετία, μέσα από αντίξοες συνθήκες, «διερχόμενοι δια πυρός και ύδατος» για να οδηγηθούν στην «αναψυχή» της μεγάλης τούτης ημέρας.

Η χαρούμενη και πολυπόθητη ημέρα των Εγκαίνιων της εκκλησίας έφτασε και ο πιστός λαός της ενορίας του Αποστόλου Μάρκου Αρχαγγέλου, ευχαριστώντας τον Πανάγαθο Θεό που τον αξίωσε να ζήσει από κοντά αυτή τη μοναδική και

ανεπανάληπτη ημέρα, προσήλθε από πολύ νωρίς στο Ναό για να παρακολουθήσει και να πάρει μέρος στην τελετή. Μέσα στην Εκκλησία, παρά το γεγονός ότι είχε δημιουργηθεί το αδιαχώρητο, επικρατούσε απόλυτη ησυχία από τους πιστούς που μετείχαν στην τελετή και παρακολουθούσαν τα δρώμενα με την δέουσα προσοχή και κατανύξη.

Οι κάτοικοι της περιοχής Αρχαγγέλου γιόρτασαν το επίτευγμά τους και μοιράστηκαν τη χαρά τους με όλους τους καλεσμένους που ήρθαν από πολλά μέρη της Κύπρου, για να συμμετάσχουν στο μεγάλο αυτό γεγονός. Η 23η Απριλίου θα μείνει σίγουρα στη μνήμη των ενοριτών του Αποστόλου Μάρκου ως ημέρα της επιβράβευσης του κόπου, της πίστης και ελπίδας τους, αλλά και της ενεργούς συμμετοχής τους στη δημιουργία του αξιόλογου και πανέμορφου αυτού ναού.

Στις 8.30 το βράδυ της Παρασκευής 23 Απριλίου πραγματοποιήθηκε η υποδοχή των Ιερών Λειψάνων των Αγίων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Παντελεήμονος του Ιαματικού και της Αγίας Παρασκευής, τα οποία εκόμισε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μαρεώτιδος κ. Γαβριήλ και κατετέθησαν,

Από τη λιτάνευση περίξ του ναού των ιερών λειψάνων, τα οποία πρόκειται να τοποθετηθούν πάνω στην Αγία Τράπεζα. Τελετουργός των Εγκαινίων ήταν ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, ο οποίος και προέστη της ιερής Ακολουθίας

κατά την τελετή των Εγκαινίων, εντός της πλάκας της Αγίας Τράπεζας του Ιερού Ναού.

Στην υποδοχή παρέστησαν ο έφορος της Ιεράς Μονής Κύκκου Αρχιμανδρίτης π. Αγαθόνικος, αρκετοί κληρικοί της αρχιεπισκοπικής περιφέρειας με προεξάρχοντα τον Πρωτοσύγκελο Αρχιμανδρίτη π. Ιερώνυμο Πυλιώτη, αλλά και κληρικοί από τη Μητρόπολη Ταμασού. Ακολουθώς, ο Θεοφιλέστατος, ο οποίος εκπροσωπούσε το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας στις εορταστικές εκδηλώσεις των Εγκαινίων του Ναού του Αποστόλου Μάρκου, χοροστάτησε στον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό.

Ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, στη συνέχεια, χοροστάτησε της Ακολουθίας του Όρθρου και ακολούθως τέλεσε την Ακολουθία των Εγκαινίων του Ιερού Ναού, που είναι ο συμβολισμός της νίκης του καλού καά του κακού, του φωτός κατά του σκότους.

Η ακολουθία άρχισε με τη γονυκλισία και την ανάγνωση των προκαταρτικών ευχών εντός του Ναού, την εκκένωση της εκκλησίας από τον κόσμο και την τριπλή περιφορά των Ιερών Λειψάνων από τον Πανιερώτατο, περίξ του Ιερού Ναού. Τη λιτανευτική πομπή ακολούθησαν όλοι οι πιστοί και

μετά την ανάγνωση των σχετικών Αποστολικών και Ευαγγελικών περικοπών και των αναλόγων ευχών, εισήλθαν και πάλι στον Ιερό Ναό, αφού προηγήθηκε το «δρώμενο».

Ο Κύκκου Νικηφόρος, παριστάνοντας τον Χριστό «ενώπιον των πυλών της Κολάσεως», έψαλλε τους στίχους του Δαυίδ: «Άρατε πύλας, οι άρχοντες υμών και επάρθητε πύλαι αιώνιοι και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της Δόξης». Μέσα από το Ναό ένας ιερέας και εν προκειμένω, ο π. Παρασκευάς, παριστάνοντας «τις δυνάμεις του κακού», σύμφωνα πάντα με το δρώμενο, προσπαθεί να εμποδίσει την είσοδο και ερωτά: «Τις εστίν ούτος ο Βασιλεύς της Δόξης;» για να πάρει την απάντηση: «Κύριος κραταιός και δυνατός». Ο «διάλογος» έγινε τρεις φορές και την τρίτη φορά ο Μητροπολίτης Κύκκου έσπρωξε ορμητικά την εξώθυρα του Ναού και εισέβαλε στο Ναό, κατά το πρότυπο του Χριστού, «ως ο λυτρωτής των αμαρτωλών», και τον ακολούθησαν οι πιστοί ως ο «στρατός του Κυρίου».

Η τελετή συνεχίστηκε μέσα στο Άγιο Βήμα, με τον Πανιερώτατο να τοποθετεί επί της ειδικής λειψανοθήκης τα μαρτυρικά λείψανα, επιχέοντας σε αυτά άγιον Μύρο και εναποθέτοντάς τα εντός της

Στιγμιότυπα από την τοποθέτηση λευκού κονιάματος στις οπές της μαρμάρινης πλάκας της Αγίας Τράπεζας

Στιγμιότυπο από την έκχυση κηρομαστίχας στις οπές της Αγίας Τράπεζας. Διακρίνεται ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, ο Πρωτοπρεσβύτερος Παρασκευάς Παπαμιχαήλ, ο οποίος πρωτοστάτησε στην ανοικοδόμηση του ναού του Αγίου Μάρκου, και ο απλός λευίτης Οικονόμος πατήρ Μάμας Παπαμιχαήλ, πρόσφυγας από τη Βιτοιάδα (πατέρας του π. Παρασκευά)

ειδικής οπής στο κέντρο της Αγίας Τραπέζης. Στη συνέχεια, σφραγίσθηκε το άνοιγμα με την «έκχυσιν ευωδών αρωματικών υλών», και έπειτα πλύθηκε καλά η πλάκα της Αγίας Τραπέζης και αρωματίσθηκε με αρώματα και μυρώθηκε με το Άγιο Μύρο. Τοποθετήθηκαν, ακολούθως, το κατασάρκιον και τα ιερά καλύμματα και, μετά το πέρας της ακολουθίας των Εγκαινίων, τελέσθηκε η πρώτη Θεία Λειτουργία στην καθαγιασμένη πλέον Αγία Τράπεζα, προεξάρχοντας του Μητροπολίτη Κύκκου.

«Ανέκφραστη είναι η χαρά μας και ευνόητη η συγκίνησή μας, γιατί τελούμε σήμερα τα Εγκαίνια του νεόδμητου και περικαλλούς αυτού Ναού, του επ' ονόματι του Αποστόλου Μάρκου τιμωμένου», τόνισε στην ομιλία του ο Κύκκου Νικηφόρος.

«Ο περικαλλής αυτός Ναός», σημείωσε, «αποτέλεσμα της υπομονής και της επιμονής της εδώ εκκλησιαστικής επιτροπής, με επί κεφαλής τον εμπνευσμένο «πρηκτήρα» έργων, τον δραστήριο πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Παρασκευά Παπαμιχαήλ, εφημέριο της ενορίας αυτής του Αποστόλου Μάρκου, αλλά και της αγάπης όλων των ενοριτών, η οποία δεν γνωρίζει εμπόδια, υψώνεται σήμερα μεγαλοπρεπής, ως σύμβολο της ορθόδοξου χριστιανικής πίστεως και ως φωσφορίζουσα απίς πνευματικής εξάρσεως».

Ο Πανιερώτατος στο λόγο του, αφού ανέτρεξε στην Βιβλική ιστορία, εξήγησε και ανέλυσε τον ιερό θεσμό και τη σημασία των Εγκαινίων, υπογραμμίζοντας ότι «ο ορθόδοξος ναός είναι ο τόπος της ανακαινίσεώς μας και του αγιασμού μας. Είναι ο τόπος της παρουσίας του αοράτου, της χάριτος και του μυστηρίου». Παράλληλα, σημείωσε ότι βασικός σκοπός των Εγκαινίων είναι και ο δικός μας αγιασμός με τον πνευματικό μας αγώνα και την αληθινή εν Χριστώ ζωή, τονίζοντας χαρακτηριστικά ότι «χωρίς ενεργό συμμετοχή στο μυστήριο της ζωής, παραμένουμε χώρος κενός, ναός μουσειακός».

«Αν, αδελφοί μου, φυλάττουμε πάντοτε τις εντολές και τα προστάγματα του εισελθόντος και ενοικήσαντος στον Ναό τούτου, που εγκαινιάζουμε

σήμερα, παντοδυνάμου Θεού, τότε να είστε βέβαιοι, ότι θα είναι πάντοτε συγκάτοικός μας, και θα μας επισκιάζει η θεία χάρη Του, και θα μας προστατεύει από πειρασμούς και κινδύνους», ανέφερε ο Μητροπολίτης Κύκκου.

Τέλος, επιδαψίλευσε τις ευλογίες της Εκκλησίας «προς τους κτήτορες του αγίου ναού τούτου και προς όλο το χριστεπώνυμο πλήρωμα της ενορίας αυτής, ευχόμενος πάσαν παρά Θεού ευδοκίαν».

Πριν την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ο προϊστάμενος του Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Παρασκευάς Παπαμιχαήλ απηύθυνε χαιρετισμό προς τους πιστούς, ευχαριστώντας τους για την αγάπη τους, για την προσφορά και τη θυσία τους και για τη στήριξη που του παρείχαν στο δύσκολο αυτό έργο, το οποίο απέδωσε στην «ευλάβεια και τη φιλοθεΐα της ενορίας μας, ως ένδειξη ευχαριστίας», όπως χαρακτηριστικά είπε, «εις τιμήν και μνήμην του ανεψιού Βαρνάβα».

Ο π. Παρασκευάς, αφού στάθηκε για λίγο στο θέμα της τελετής των Εγκαινίων και στη μετοχή του ευσεβούς λαού, στο μέτρο της προσωπικής μετάνοιας του καθενός, υπογραμμίζοντας ότι «ο εγκαινιασμός του Ναού τιμάται, μόνο αν είναι εγκαινιασμός των πιστών», επεχείρησε, στη συνέχεια, μια σύντομη αναφορά στην πορεία και την διαδρομή της ανέγερσης του Ναού, μίλησε για τις δυσκολίες, τις απογοητεύσεις, τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν, αλλά και για τις χαρές και τις συγκινήσεις που συνάντησαν.

Ιδιαίτερη αναφορά και ευχαριστίες απέδωσε στον Μητροπολίτη Κύκκου κ.κ. Νικηφόρο, για την μεγίστη και συνεχή προσφορά του προς τον Ναό του Αποστόλου Μάρκου, τονίζοντας χαρακτηριστικά «εσείς είστε ο ουσιαστικός κτήτορας του ναού μας».

«Να, γιατί τολμούμε και με παρηγορία ομολογούμε ότι, αν απουσίαζε η δική σας συμβολή, δεν θα είχαμε σήμερα αυτό το Ναό», ανέφερε. «Ζήσατε μαζί μας τις αγωνίες μας. Το ενδιαφέρον Σας ασταμάτητο. Η τράπεζα της αγάπης Σας ήταν πάντα ανοικτή για την ενορία μας. Με σοφές συμβουλές,

Ακολουθεί, κατά την τελετή των Εγκαινίων, πλύσιμο της Αγίας Τράπεζας με νερό και σαπούνι, και στη συνέχεια το σπόγγισμά της. Στιγμιότυπα από την Τελετή

εύστοχες παρατηρήσεις και υποδείξεις ανεγείραμε αυτό τον ναό. Αυτή την πνευματική κολυμβήθρα του Σιλωάμ, αυτό το πνευματικό εφελτήριο».

Τέλος ο π. Παρασκευάς προσέφερε στον Πανιερώτατο, εκ μέρους της εκκλησιαστικής επιτροπής του Ναού, αρχιερατικά άμφια και ποιμαντική ράβδο, λέγοντας «ό,τι και να σας προσφέραμε θα ήταν

Η όλη Τελετή των Εγκαινίων ολοκληρώνεται με την επισφράγιση με Άγιο Μύρο, τόσο της Αγίας Τράπεζας όσο και των τοίχων και των εικόνων του ναού. Το Άγιο Μύρο, το οποίο εκχύθηκε στην Αγία Τράπεζα, σπογγίζεται με τα Αντιμήνια, τα οποία και στη συνέχεια, ως αγιασμένα πλέον σκεύη, χρησιμοποιούνται για την τέλεση της θείας Λειτουργίας-θείας Ευχαριστίας. Στη φωτογραφία στιγμιότυπο από την Τελετή

μια σταγόνα μπροστά στον ωκεανό της αγάπης και της προσφοράς σας. Το μόνο σίγουρο είναι ότι τα δώρα, πού σας προσφέρουμε, είναι χαρισμένα με άδολη αγάπη και άπειρη ευγνωμοσύνη».

«Τα αρχιερατικά άμφια, που φέρετε, αντικατοπτρίζουν τα άνθη της αγάπης μας, και να μας θυμάστε στην ιερά προσκομιδή. Η αρχιερατική αυτή ράβδος να σας οδηγεί συχνά, στο Ναό μας, στον δικό σας Ναό», κατέληξε.

Παράλληλα εξέφρασε τις ευχαριστίες του στον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Α', καθώς επίσης και στον νυν Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο Β', για την εξόφληση μέρους του χρέους του ναού, τον Μακαριώτατο Πατριάρχη της Αγίας Πόλεως των Ιεροσολύμων για τη θετική του ανταπόκριση στο αίτημά για τη μεταφορά της ιεράς εικόνας Παναγίας Βηθλεεμίτισσας, τον πρώην πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Γλαύκο Κληρίδη, το Αρχιτεκτονικό Γραφείο Αδελφών Φιλίππου, τον διευθυντή του Ραδιοφωνικού σταθμού «Ο ΛΟΓΟΣ» και την εταιρεία DEMCO.

«Θερμές ευχαριστίες εκφράζουμε», τόνισε καταληκτικά ο π. Παρασκευάς, και «προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Εγκαινίων Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου Αρχιμανδρίτη Ιερώνυμο Πυλιώτη, ο οποίος συντόνιζε και καθοδηγούσε τις προετοιμασίες των εγκαινίων, καθώς επίσης και τον Πρόεδρο και τα Μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής, την πρόεδρο και τα μέλη του Χριστιανικού Συνδέσμου Γυναικών, όπως και του Πνευματικού Ομίλου».

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΣΤΙΣ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010**

νέκφραστη είναι ή χαρά μας, αγαπητοί χριστιανοί, και ευνόητη ή συγκίνησή μας, γιατί τελούμε σήμερα τά έγκαίνια του νεόδμπτου και περικαλλούς αυτού ναού, του έπ' όνόματι του Άποστόλου Μάρκου τιμωμένου.

Άτενίζοντας σήμερα περατωμένο και εύπρεπισμένο τόν επιβλητικό αυτό ναό, αυθόρμητα έρχονται στά χείλη μου οί λόγοι του προφητάνακτος Δαβίδ: «Ως έμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε, πάντα έν σοφία έποίησας». Ό περικαλλής αυτός ναός, αποτέλεσμα τής ύπομονής και τής έπιμονής τής έδω έκκλησιαστικής έπιτροπής, μέ έπί κεφαλής τόν έμπνευσμένο «πρωκτήρα» έργων, τόν δραστήριο πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Παρασκευά Παπαμιχαήλ, έφημέριο τής ένορίας αυτής του Άποστόλου Μάρκου, αλλά και τής άγάπης όλων τών ένοριτών, ή όποία δέν γνωρίζει έμπόδια, ύψώνεται σήμερα μεγαλοπρεπής, ως σύμβολο τής όρθοδόξου χριστιανικής πίστεως και ως φωσφορίζουσα άψίς πνευματικής εξάρσεως. Τί είναι όμως, τά έγκαίνια, πού τελούμε σήμερα; Σέ τί συνίσταται ή πνευματική τών έγκαίνιων πανήγυρις; Τά έγκαίνια είναι διάταξη και πράξη Θεού, μεγάλην έχουσα σημασία και άνάλογη τήν ώφέλεια.

Γιά νά καταλάβουμε τί είναι τά έγκαίνια ναού, πρέπει νά ανατρέξουμε στην αρχή τής ιστορίας και τής διατάξεως του θείου και ιερού τούτου θεσμού και νά δούμε πώς ό Θεός τό πρώτον διέταξε και έτέλεσε τά έγκαίνια.

Ιστορεί τό θεόπνευστο βιβλίο τής Έξόδου ότι, αφού ό Θεός εξέγαγε τόν Ισραηλιτικό λαό από τήν Αίγυπτο, και τόν απάλλαξε από τή δουλεία τών Αιγυπτίων, διά του εύρόντος χάριν ένώπιον Αυτού Μωϋσέως, όδήγησε τόν λαό αυτό στό όρος Σινά. Άφου δέ έκάλεσε τόν Μωϋσή στην κορυφή του όρους, διέταξε αυτόν νά μαζέψει από όλο τόν λαό προσφορές, πού συνίσταντο από χρυσό, άργυρο, χαλκό, δέρματα και ύφάσματα πολυτελή, λίθους

πολύτιμους, έλαιο και θυμίαμα και ξύλα άσπτητα. Άπό τίς έκούσιες αυτές προσφορές κατασκευάσθηκαν ή Σκηνή του Μαρτυρίου και τά σκεύη κατά τόν τύπο, τόν δειχθέντα υπό του Θεού στον Μωϋσή στό όρος Σινά.

Άφου στήθηκε ή Σκηνή του Μαρτυρίου και τοποθετήθηκε τό κάθε σκεϋος στή θέση, πού έπρεπε, ό Μωϋσής συνάθροισε όλο τόν λαό μπροστά στην θύρα τής Σκηνής, και, αφού έλαβε ύδωρ, έλουσε τόν Άαρόν και τούς υιούς αυτού και έντυσε αυτούς τίς λειτουργικές τους στολές. Ύστερα έλαβε από τό έλαιο τής χρίσεως και έχρισε τή Σκηνή και όλα τά σκεύη αυτής και τούς λειτουργούς αυτής. Μετά πρόσφερε θυσία ένα μόσχο και δύο κριούς και μέ τό αίμά τους έρράντισε τή Σκηνή και τά Σκεύη αυτής και τούς λειτουργούς της. Άφου δέ ό Μωϋσής έκαμε όλα όσα διατάχθηκε από τόν Κύριο, ή θεία νεφέλη κάλυψε τή Σκηνή του Μαρτυρίου, και δόξης Κυρίου έπλήσθη ή Σκηνή.

Έτσι μέ τόν τρόπο αυτό έγκαινιάστηκε και αγιάστηκε ό πρώτος εκείνος κινητός ναός του Θεού, ό όποιος έκαλείτο Σκηνή του Μαρτυρίου, γιατί μαρτυρούσε ότι ό Θεός κατασκίνωσε και συγκατοίκησε μαζί μέ τόν λαό του, τόν όποιο όδήγησε έξω από τήν Αίγυπτο, και τόν απάλλαξε από τή δουλεία τών Αιγυπτίων μέ τρόπο θαυμαστό. Τόν κινητό αυτό ναό τής Σκηνής του Μαρτυρίου αντικατέστησε στή συνέχεια ό ακίνητος, ό έπί τής γής θεμελιωμένος ναός του Σολομώντος, του όποιου τά έγκαίνια έγιναν επίσης μέ τόν ίδιο ακριβώς τρόπο, όπως και στην Σκηνή του Μαρτυρίου. Και αφού τελέσθηκαν τά νεομισμένα, δόξης Κυρίου έπλήσθη ό ναός, όπως ακριβώς και κατά τά έγκαίνια τής Σκηνής του Μαρτυρίου.

Τό ούσιώδες, λοιπόν, συστατικό στοιχείο τών έγκαινιων είναι ή κατάβαση τής δόξης Κυρίου έπί του οικοδομηθέντος ναού, είναι ή είσοδος και κατασκίνωση του Θεού μέσα στον ναό. Γι αυτό και όρίζουμε τά έγκαίνια κατασκίνωση και συνοίκηση του Θεού μαζί μέ τούς ανθρώπους.

Όλοι έσείς, παραδείγματος χάριν, είσθε κάτοι-

κοι τῆς ἐνορίας αὐτῆς τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου, καί ἔχετε ἐδῶ τὴν οἰκίαν σας, ὅπου ζεῖτε. Θελήσατε, ὅμως, νὰ ἔχετε καὶ τὸν Θεὸ συγκάτοικο ἀνάμεσά σας. Οἰκοδομήσατε, λοιπόν, τὸν ναὸν αὐτὸν μὲ ἐκούσιες εἰσφορές καί, ἀφοῦ τὸν ἐξοπλίσατε καὶ τὸν εὐπρεπίσατε, συνήλθατε σήμερα, γιὰ νὰ παρακαλέσουμε τὸν Θεὸ νὰ εἰσέλθει καὶ νὰ κατοικήσει μέσα σ' αὐτόν. Πιστεύουμε δέ ὅτι, ὅπως ἀκριβῶς τότε κατέβη πάνω στὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου καὶ στό ναὸ τοῦ Σολομῶντος, καὶ ἐπλήσθη δόξης Κυρίου ἢ Σκηνὴ καὶ ὁ ναὸς ἐκεῖνος, ἔτσι καὶ τώρα γεμίζει τὸν ναὸ αὐτόν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ πλήρωση, λοιπόν, τοῦ ναοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ εἰσοδος τοῦ Θεοῦ μέσα στόν ναὸ αὐτὸ λέγεται ἐγκαίνια, καὶ ἀκόμη διὰ τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαίνιων ὁ Ὑψιστος Θεὸς συγκαταβαίνει τόσοπολύ, ὥστε γίνεται συγκάτοικος, συμπολίτης, συνδημότης, συνενοριότης μαζί σας. Τέτοια, λοιπόν, σημασία ἔχουν τὰ ἐγκαίνια ἐνός ὀρθοδόξου ναοῦ, ἐνός ὀρθοδόξου ναοῦ ποῦ λειτουργήσε γιὰ πρώτη φορά πάνω στὴ γῆ κατὰ τὴν ἱστορικὴ βραδιά τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Τὸ Ἀνώγειον ἢ Ὑπερῶν ἦταν ἡ πρώτη ἐστία τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς καινούργιας ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἐκεῖ ἔγινε ὁ Μυστικὸς Δείπνος, ὅπου ὁ Κύριος μᾶς παρέδωσε τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἐκεῖ ἔγινε ἡ ἐκλογή τοῦ ἀποστόλου Ματθία, ποῦ ἀντικατέστησε τὸν Ἰούδα. Ἐκεῖ ἔγινε ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ πιθανότατα ἐκεῖ ἔγινε καὶ ἡ πρώτη Ἀποστολικὴ Σύνοδος.

Ὁ ὀρθόδοξος χριστιανικὸς ναὸς εἶναι «ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ». Εἶναι ὁ οὐρανὸς πάνω στὴ γῆ. Εἶναι τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ, γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐκτυλίσσεται τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου γιὰ κάθε πιστό.

Ὁ ὀρθόδοξος ναὸς εἶναι ὁ τύπος τῆς ἀνακαινισεῶς μας καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ μας. Εἶναι ὁ τύπος τῆς παρουσίας τοῦ ἀοράτου, τῆς χάριτος καὶ τοῦ μυστηρίου.

Μέσα στόν ὀρθόδοξο ναὸ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία, ποῦ εἶναι μιά δυναμικὴ πορεία, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ μὲ τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας στὴ μεταμόρφωση καὶ στὴ θέωση τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ νεόδημος, λοιπόν, αὐτὸς ναὸς, ποῦ ἀποτελεῖ κόσμημα λαμπρὸ τῆς Ἐκκλησίας μας, θὰ ἀρωματίζει μὲ τὸ ἄρωμα τῆς λατρευτικῆς εὐωδίας ὅλη τὴν ἐνορία αὐτὴ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου, καὶ θὰ ἐξασφαλίζει τὴν πνευματικὴ ζωτικότητά της.

Ὁ Ἱερός αὐτὸς ναὸς θὰ ἱκανοποιεῖ τὴν ὀλότητα τῶν ἐνδόμυχων ἐφέσεων τῆς ψυχῆς. Ἐδῶ θὰ ἀναπνέετε ὅλοι οἱ ἐνοριῖτες τὴν πνευματικὴ εὐωδία, τὴν ἀρωματίζουσα τὴν αὔρα τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς ἐν κατανύξει θεαρέστου προσευχῆς. Ἐδῶ θὰ βιώνεται ἡ μετάνοια καὶ ἐξομολόγηση καὶ ἡ κα-

ταφυγὴ στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Μέσα στόν ναὸ αὐτὸ ὅλοι θὰ αἰσθάνεσθε μὲ καταπληκτικὴ ἔνταση τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Θὰ ζεῖτε τὸ μυστήριον τῆς ἀπολυτρώσεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί, νοσταλγοὶ τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ παραδείσου, θὰ καταθέτετε στὴ βάση τοῦ Σταυροῦ τὰ δάκρυα τῆς συντριβῆς καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς μετάνοιας. Μέσα στόν ναὸ αὐτὸ θὰ συμμετέχετε στὴν εὐχαριστιακὴ Τράπεζα τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς, στό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, θὰ κοινωνεῖτε, δηλαδή, τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν οὐράνια αὐτὴ τροφή, ποῦ ζωογονεῖ, ποῦ πυρώνει τὴν πνευματικὴ ὑπαρξη τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν μεταμορφώνει, τὸν μεταποιεῖ, τὸν κάνει «σύσσωμο» καὶ «σύναιμο» Χριστοῦ, τὸν κάνει «Χριστοφόρο» καὶ «Θεοφόρο».

Ὁ νεόδημος λοιπόν καὶ περικαλλὴς αὐτὸς ναὸς θὰ ἀποτελεῖ τὴν καρδιά τῆς χριστιανικῆς κοινότητος τῆς ἐνορίας αὐτῆς. Ὁ ναὸς αὐτὸς θὰ συνδέει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴ μυστηριακὴ καὶ ὑπερφυσικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς λατρευτικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ θὰ τοὺς μεταμορφώνει. Γιατί ἡ Ὀρθόδοξη λατρεία ἔχει βαθύτατα μεταμορφωτικὸ χαρακτῆρα. Ὁ πιστὸς μέσα σ' αὐτὴ ὑφίσταται τὴν «καλὴν ἀλλοίωσιν», ἡ ψυχὴ του ἀνεβαίνει, καθαρίζεται, γίνεται «καινὴ κτίσις» καὶ ὁμοιώνεται πρὸς τὸν Θεό. Εὐλογημένοι, λοιπόν, ὅσοι κτίζουν ἐκκλησίες καὶ ὅσοι συνεισφέρουν στό κτίσιμο τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ τρισευλογημένοι ὅσοι κτίζουν τὸν ἔμφυχο ναὸ τοῦ Θεοῦ μέσα τους, γιατί κάθε χριστιανός, ὡς μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὁ ἴδιος ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ σῶμα του ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Ρωμ. 8,11). Ἄρεστό στόν Θεὸ καὶ εὐλογημένο εἶναι τὸ κτίσιμο τῶν ναῶν, ἀλλὰ ἀρεστότερο στόν Θεὸ εἶναι νὰ κτίζουμε τοὺς δικούς μας προσωπικούς ναοὺς, ποῦ εἶναι τὰ σώματά μας, ἀφοῦ, κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, «ὕμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος» (Β' Κορ. 6,16). Ἐνα ἀκόμη δείγμα τῆς ἀπέραντης ἀγάπης καὶ συγκατάβασης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐγκατοίκησή του μέσα στό χοϊκὸ καὶ ἁμαρτωλὸ σῶμά μας. Ὁ Χριστὸς λέγει, ὅτι ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεό, θὰ εὐλογηθεῖ νὰ δεχθεῖ στὴν καρδιά του τὴν παρουσία του: «ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ἰωάν. 14, 23). Πόσο ἀλήθεια πρέπει νὰ μᾶς συνέχουν καὶ πάλι τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;» (Α' Κορ. 3,16).

Καὶ ὁ ναὸς αὐτὸς ὁ σωματικὸς, ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐγκαταίχεται μὲ τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρίσμα, καὶ μὲ τὸν ἐγκαίνιασμο αὐτὸ μπόλιαζόμαστε ὅλοι στό μεγάλο Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γινόμαστε μέλη τίμια τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτόν τὸν ἔμφυχο ναὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν ναὸ τῆς ψυχῆς μας ὀφείλουμε νὰ ἐγκαλλωπίζουμε καθημερινά. Νὰ τὸν εὐπρεπίζουμε πρέπει μὲ τὰ πολύτιμα κοσμήματα

τῶν ἀρετῶν μας. Νά τόν στολίζουμε μέ τά καλά μας ἔργα. Νά τόν φωταγωγοῦμε μέ τή λάμψη τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας μας. Νά τόν καθαρίζουμε ἀπό κάθε μολυσμό σαρκός καί πνεύματος. Ἡ ἀγάπη γιά τήν εὐπρέπεια τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ ἀμειβεται μέ τόν ἀγιασμό: «Ἀγιάσον Κύριε τοὺς ἀγαπῶντας τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου» (εὐχή Θείας Λειτουργίας).

Μόνο ἔτσι, χριστιανοί μου, καθιστάμεθα ἄξιοι τῆς Θείας Κοινωνίας, καί πρέπει νά γνωρίζουμε ὅλοι, ὅτι χωρίς τή Θεία Κοινωνία, χωρίς τόν Χριστό μέσα μας, μένουμε ναός ἐρειπωμένος. Τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι ἐκεῖνο πού δίνει ἀξία καί στόν θεμελιωμένο πάνω στή γῆ ναό, ὅπως αὐτόν, πού ἐγκαινιάζουμε σήμερα, ἀλλά καί στόν δικό μας σωματικό ναό: «ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἶμα ἐν ἐμοί μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ», λέγει ὁ Κύριος (Ἰωάν. 6, 56). Χωρίς ἐνεργό συμμετοχή στό μυστήριο τῆς ζωῆς, παραμένουμε χώρος κενός, ναός μουσειακός.

Χριστιανοί μου!

Μέ τήν τελετή τῶν ἐγκαινίων σήμερα παρακαλέσαμε τόν Θεό νά ἐπισκιάσει μέ τή χάρη του τόν οἶκον αὐτόν, νά εἰσέλθει καί νά κατοικήσει μέσα στόν ναό αὐτό, γιά νά δίνει σέ μᾶς τοὺς νόμους καί τίς ἐντολές του. Ἄς μή πράξουμε αὐριο τά ἀντίθετα, λέγοντας στόν Θεό μέ τήν ἁμαρτωλή, βλάσφημη καί ὑβριστική διαγωγή μας. «Φύγε, Θεέ, ἀπό τόν ναό αὐτό, δέν θέλουμε τοὺς νόμους σου, οὔτε τίς ἐντολές σου, δέν θέλουμε νά κατοικεῖς μεταξύ μας, καί νά μᾶς διοικεῖς». Νά μήν τό κάνουμε αὐτό, γιατί ἔτσι ἔπραξαν καί οἱ Ἰουδαῖοι, καί ἀφανίστηκαν, καί αὐτοί, καί ὁ περίφη-

μος ναός τους, ὁ ναός τοῦ Σολομῶντος. Ἔτσι ἔπραξαν καί οἱ δικοί μας οἱ Βυζαντινοί, καί ὑπέκυψαν στους βάρβαρους Ἀγαρηνοὺς, καί τούρκεψε ὁ Μέγας ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Ἔτσι, δυστυχῶς, πράττομε καί μεῖς σήμερα, καί δέν μποροῦμε νά ἀνακτύσουμε ἐκ τῶν κακῶν καί τῶν κινδύνων.

Ἄν, ἀδελφοί μου, φυλάττουμε πάντοτε τίς ἐντολές καί τά προστάγματα τοῦ εἰσελθόντος καί ἐνοικήσαντος στόν ναό τοῦτο, πού ἐγκαινιάζουμε σήμερα, παντοδυνάμου Θεοῦ, τότε νά εἶστε βέβαιοι, ὅτι θά εἶναι πάντοτε συγκάτοικός μας, καί θά μᾶς ἐπισκιάζει ἡ θεία χάρη του, καί θά μᾶς προστατεύει ἀπὸ πειρασμούς καί κινδύνους.

Εὐχομαι ὁ ἱερός αὐτός ναός νά φυλαχθεῖ ἔσαεῖ ἀσάλευτος, καί νά ἀποβεῖ, κατὰ τή λειτουργική εὐχή: «λιμὴν χειμαζομένων, ἰατρεῖον παθῶν καί καταφύγιον ἀσθενῶν». Εὐχομαι νά εἶναι ὁ ἱερός αὐτός ναός ἡ καρδιά τῆς ἐνορίας, τό κέντρο δηλαδή τοῦ ἀγιασμοῦ καί τοῦ φωτισμοῦ τῆς χριστιανικῆς κοινότητας τῆς ἐνορίας αὐτῆς, ὥστε νά ἀποβεῖ ἡ ἐνορία αὐτή κυψέλη ποικίλης εὐεργετικῆς, πνευματικῆς, λατρευτικῆς, θρησκευτικῆς, κοινωνικῆς, κατηχητικῆς καί πολιτιστικῆς δραστηριότητας. Νά ἀναδειχθεῖ, δηλαδή, ζωντανό κύτταρο τοῦ ὅλου Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, γιατί, ὅταν οἱ ἐνορίες εἶναι ζωντανές, τότε ὁλόκληρο τό Ἐκκλησιαστικό Σῶμα ἀναθάλλει, προοδεύει καί ἀνθοφορεῖ.

Πρὸς τοὺς κτίτορες τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καί πρὸς ὅλο τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς ἐνορίας αὐτῆς ἐπιδαφιλεύω τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας, εὐχόμενος πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐδοκίαν. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ
ΣΤΙΣ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

«Ἐγκαινίζου, ἐγκαινίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. Ἦκει γάρ σου τό φῶς καί ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν»

Πανιερώτατε Μητροπολιτα Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρε,
Κύριε Δήμαρχε Λακατάμειας,
Σεβαστοὶ πατέρες καί ἀδελφοί,
Εὐλαβὲς τοῦ Χριστοῦ ποιῆμιον,
Χριστὸς Ἄνεστη.

Σήμερα προσφέρουμε στόν Τριαδικό Θεό «ἐν Χριστῷ διὰ Πνεύματος Ἁγίου» ἐν τῷ προσώπῳ Ἵμων, Πανιερώτατε Μητροπολιτα Κύκκου καί Τηλ-

λυρίας κ. Νικηφόρε, τόν διὰ τῶν σεπτῶν ὤμων χειρῶν ἀνακαινισμένο πλέον Ἱερό Ναό τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, πού πρό ἑπτὰ ἐτῶν οἰκοδόμησεν ἡ εὐλάβεια καί ἡ φιλοθεΐα τῆς ἐνορίας μας, ὡς ἔνδειξη εὐχαριστίας εἰς τιμὴν καί μνήμην τοῦ ἀνεψιοῦ Βαρνάβα, «ὡς οἱ μάγοι τά δῶρα, ὡς ἡ γῆ τό σπήλαιον, ὡς οἱ οὐρανοὶ τόν ἀστέρα».

Ἀλλὰ ταυτόχρονα ὅλος αὐτός ὁ εὐσεβὴς λαός, στό μέτρο τῆς προσωπικῆς του μετάνοιας ὁ καθένας, προσφέρουμε τόν ἴδιό μας τόν ἑαυτὸ πρὸς ἐγκαινιασμό, καί Σᾶς παρακαλοῦμε, ἐν τῷ εἰκονισμῷ τοῦ Κυρίου, νά μᾶς δεχθῆτε, μολοντί δέν εἴμαστε ἄξιοι νά κληθοῦμε Υἱοὶ Του. Γιατί ὁ

ἐγκαινιασμός τοῦ Ναοῦ τιμᾶται, μόνο ἂν εἶναι ἐγκαινιασμός τῶν πιστῶν.

Ἡ παρουσία Σας ἐδῶ, Πανιερώτατε, εἶναι πρόσκληση γιά νά κάνουμε πράξη τήν καινή ζωή, νά μείνουμε σταθεροί στό μείζον, πού εἶναι ἡ ἐνότητα. Μιά ἐνότητα, πού δέν εἶναι ἰσοπέδωση, ἀλλά πού κάνει τά παραπάνω στοιχεῖα “τόπο” συνάντησης καί ἀλληλοεμπλουτισμοῦ ἐν Χριστῷ. Ἡ Ἐκκλησία προσλαμβάνει ὅλο τόν ἄνθρωπο. Ἡ Ἐκκλησία μεταμορφώνει τήν ἱστορία μέσα ἀπό τήν προσωπική σχέση πού συνίσταται στήν ἐλευθερία καί τήν ἀγάπη, καί ὄχι μέσα ἀπό τή βία, τόν φανατισμό, τή μισαλλοδοξία καί τόν φονταμενταλισμό, πού ὅλα τείνουν στή χρήση τοῦ προσώπου. Αὐτή ἄλλωστε εἶναι καί ἡ μεγάλη προσφορά τῆς Ἐκκλησίας, νά ὀριοθετεῖ τό δέον. Νά θέτει δηλαδή τά ὅρια ἀνάμεσα στό πρωτεῦον καί τό δευτερεῦον, στό ψεῦδος καί τήν ἀλήθεια, τή ζωή καί τόν θάνατο.

Ὁ ἐγκαινιασμένος πλέον ἱερός ναός εἶναι ὁ τόπος “ὄν ἐπηξεν ὁ Κύριος” ἐν τῷ προσώπῳ Ὑμῶν, καί διά τοῦτο εἶναι τόπος ἅγιος. Εἶναι τόπος Θεοφανείας. Ἡ τοποθέτηση τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων ἐντός τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς συμμαρτυρεῖ γιά τή μεταμόρφωση αὐτοῦ τοῦ χώρου σέ Ἐκκλησία, δηλαδή σέ Σύναξη ζώντων καί κεκοιμημένων, σέ χῶρο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, σέ χῶρο τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου, σέ ἐργαστήρι σπουδῆς καί φανέρωσης τῆς ἀναστάσιμης ἐλπίδας, σέ λίκνο ἀνακαινίσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Πέρασαν ἦδη δέκα καί πλέον χρόνια ἀπό τότε, πού μιά ομάδα κατοίκων τοῦ Ἀρχαγγέλου, διαπιστώνοντας τήν ἀναγκαιότητα ἀνέγερσης ναοῦ στήν περιοχή, συναντήθηκαν καί ἀποφάσισαν νά δραστηριοποιηθοῦν. Ἔγιναν οἱ πρῶτες ἀνταλλαγές ἀπόψεων καί μετὰ ἀπό ἀρκετές συζητήσεις ἀποφασίστηκε συνάντηση μαζί Σας καί σᾶς γνωστοποίησαν τήν ἐπιθυμία τους. Ἄμεση ἦταν ἡ ἀνταπόκρισή Σας, καί τοὺς ἀνακοινώσατε ὅτι προτίθεστε νά παραχωρήσετε δωρεάν ἀριθμὸ οἰκοπέδων γιά τήν ἀνέγερση τοῦ νέου ναοῦ.

Τόν Μάρτιο τοῦ 1999 ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ με ὀδήγησε στόν Ἀρχάγγελο, ἀναλαμβάνοντας ἱερατικά καθήκοντα, μετακινούμενος ἀπό τήν ἐνορία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Στροβόλου. Οὐσιαστικά δέν μετακινήθηκα, ἀλλά ἐπέστρεψα στή γλυκιά ἀγκαλιά τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, στήν ὁποία εὐρισκόμουν γιά ἐπτὰ καί πλέον χρόνια, ὑπηρετώντας ὡς διάκονός Σας στό Μετόχιο Κύκκου Ἅγιος Προκόπιος. Μέ τήν εὐλογία Σας μᾶς παραχωρήθηκε ὁ Ἱερός Ναός Ἀρχαγγέλου ὡς προσωπική ἔδρα μέχρι τήν ὀλοκλήρωση τοῦ νέου ναοῦ.

Πάντα εἶναι δύσκολο τό ἐγχείρημα ἀνέγερσης ναοῦ. Ἰδιαίτερα ὅταν εἶναι μιά νέα ἐνορία, καί μάλιστα μικρή. Χωρίς κτηματική περιουσία καί

εἰσοδήματα. Ἐνθουσιασμός πολὺς, ὅμως ἡ προσγείωση ἦταν σχετικὰ ἀνώμαλη.

Τό κόστος ἀνέγερσης καί τοῦ ἐξοπλισμοῦ φάνταζε ἀπλησίαστο ὄνειρο. Μπορεῖ καί ματαιοπονία. Ἴσως καί οὐτοπία. Μέσα σέ αὐτό τό ὀμιχλῶδες τοπίο ἀνέτελλαν ἀναλαμπές ἐλπίδας καί αἰσιοδοξίας. Ἦταν κάποια σημάδια, πού μᾶς ὠθοῦσαν στό νά ἀποπειραθοῦμε νά προχωρήσουμε.

Καταρχὴν ἡ ἀπόφασή Σας, ὅλα τά ἔσοδα, τά ὁποῖα θά προέρχονται ἀπό τήν τέλεση τῶν μυστηρίων καί τῶν ἀκολουθιῶν νά κατατίθενται στό ταμεῖο ἀνέγερσης, ὅπως ἐπίσης καί ἡ βεβαίωσή Σας ὅτι θά ἀναλαμβάνατε καί ὅλα τά ἔξοδα λειτουργίας τοῦ ναοῦ, ἦταν μιά ἰσχυρότατη ὠθηση. Εἶναι πολὺ σημαντικό νά καταθέσουμε ὅτι ἀπό τά μυστήρια γάμων, βαπτίσεων, ἑορτῶν καί μνημοσύνων στό ταμεῖο ἀνέγερσης κατατέθηκε ἕνα ποσό πέραν τοῦ μισοῦ ἑκατομμυρίου εὐρώ. Ἄν ὑπολογιστοῦν δέ καί τά ἔξοδα, τά ὁποῖα ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαλλάχθηκε, δηλαδή μισθοῦς νεωκόρου, ψαλτῶν καί ἄλλα τρέχοντα, τότε τό ποσό αὐτό πλησιάζει τό ἕνα ἑκατομμύριο εὐρώ, χωρίς νά ὑπολογίζεται ἡ ἀξία τῆς γῆς. Ἐπιπλέον ἀναλάβατε τό κόστος τοῦ εἰκονοστασίου, τοῦ χώρου στάθμευσης καί τοῦ πλακόστρωτου, ὕψους περίπου 250,000 εὐρώ.

Νά γιατί τολμοῦμε καί μέ παρρησία ὁμολογοῦμε ὅτι, ἂν ἀπουσίαζε ἡ δική Σας συμβολή, δέν θά εἶχαμε σήμερα αὐτό τό ναό.

Μέ τη βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὀλοκληρώνονται τά σχέδια καί, μετὰ ἀπό ἀρκετές τλαιπωρίες μέχρι τήν τελικὴ ἄδεια, προχωρήσαμε στήν ἀνέγερση τοῦ ναοῦ. Καί ἔτσι στίς 21 Ὀκτωβρίου 2001 ὁ μακαριστὸς Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Πέτρος Ζ' καί ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Ὁ Α' καταθέτουν τό θεμέλιο τοῦ νέου ναοῦ μας, συμπροσευχόμενων Ὑμῶν, πλήθους Ἀρχιερέων, Ἡγουμένων καί Ἡγουμενισσῶν, κληρικῶν καί πλήθους λαοῦ. Δέν μπορεῖ νά εἶναι τυχαῖο αὐτό τό γεγονός.

Ἀκολουθεῖ ἡ δωρεὰ 100,000 λιρῶν ἀπὸ τόν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο τόν Α', ἡ εἰσφορά τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ὅπως ἐπίσης καί ἡ ροπὴ τῶν ὀβολῶν τῶν πιστῶν, πρῶτα τῆς ἐνορίας μας καί ἀκολουθῶς τῶν πιστῶν, μέ τήν πώληση λαχνῶν σέ πάρα πολλές ἐνορίες τῆς Κύπρου, μέ ἐράνους, ἐκδηλώσεις, συναυλίες, φιλανθρωπικὰ δεῖπνα, ἀγορές καί πολλά ἄλλα.

Ἦταν δύσκολα τά πράγματα. Παλέψαμε, κουρασθήκαμε, ἀπογοητευθήκαμε, ἀλλά δέν ἀπελπιστήκαμε.

Καί τὰ καταφέραμε. Στίς 3 Νοεμβρίου 2007, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Ὁ Β', τέλεσε τὰ θυρανοίξια μέσα σέ αἰσθήματα βαθιᾶς συγκίνησης στήν παρουσία ἐπισήμων καί πλήθους πιστῶν.

Σήμερα, στις 23 Απριλίου 2010, τελέσατε έσει, Πανιερώτατε, τά έγκαίνια. Μνήμη του Άγιου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, για πολλούς είναι σύμπτωση. Για μās όμως είναι μεγάλη εύλογία.

Άδηριτον τήν ανάγκη και τήν υποχρέωση νιώθουμε, όπως έκ μέρος τής ένορίας εκφράσουμε τήν εύγνωμοσύνη μας προς τό σεπτό σας πρόσωπο, Πανιερώτατε Μητροπολίτα Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρε. Έσει είστε ό ουσιαστικός κτήτορας του ναού μας.

Η άγνωμοσύνη είναι ίδιον των άχαρίστων. Προβληματιστήκαμε για τό πώς θα προσπαθήσουμε να σās τό ανταποδώσουμε, Πανιερώτατε. Ζήσατε μαζί μας τίς άγωνίες μας. Τό ενδιαφέρον σας άσταμάτητο. Η τράπεζα τής αγάπης σας ήταν πάντα άνοικτή για τήν ένορία μας. Με σοφές συμβουλές, εύστοχες παρατηρήσεις και υποδείξεις άνεγείραμε αυτό τον ναό. Αυτό τήν πνευματική κολυμβήθρα του Σιλωάμ, αυτό τό πνευματικό έφαλτήριο. Όποτε ήμουν άνήσυχος και προβληματισμένος για τον ναό, τό νιώθατε. «Τί έχει, παιδί μου;». Αυτό μου λέγατε πάντα, και πάντα δίδατε τή λύση.

Ότι και να σās προσφέραμε θα ήταν μιά στιγμήνα μπροστά στον ώκεανό τής αγάπης και τής προσφοράς σας. Τό μόνο σίγουρο είναι ότι τά δώρα, που σās προσφέρουμε, είναι χαρισμένα με άδολη αγάπη και άπειρη εύγνωμοσύνη.

Τά άρχιερατικά άμφια, που φέρετε, αντικατοπτρίζουν τά άνη της αγάπης μας, και να μās θυμάστε στην ιερά προσκομιδή. Η άρχιερατική αυτή ράβδος να σās οδηγεί συχνά, στον ναό μας, στον δικό σας ναό.

Εύχαριστούμε θερμά επίσης τον Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο Β', ό όποιος μās χάρισε ένα ποσό 100,000 λιρών και τήν έξόφληση μεγάλου μέρους του χρέους, τον Μακαριώτατο Πατριάρχη τής Αγίας Πόλεως των Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο για τή θετική του ανταπόκριση στο αίτημά μας για τή μεταφορά τής ιερās εικόνας τής Παναγίας Βηθλεεμίτισσας, τον πρώην πρόεδρο τής Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Γλαύκο Κληρίδη, τό Άρχιτεκτονικό Γραφείο Άδελφών Φιλίππου, τήν Έταιρεία DEMCO.

Θερμές εύχαριστίες εκφράζουμε προς τον Πρόεδρο τής Έπιτροπής Έγκαίνων Πρωτοσύγκελλο τής Ιερās Άρχιεπισκοπής Κύπρου Άρχιμανδρίτη Ιερώνυμο Πυλιώτη, ό όποιος συντόνιζε και καθοδηγούσε τίς προετοιμασίες των έγκαίνων. Σε αυτόν όφείλεται ή παρουσία τής Θαυματουργού εικόνας τής Παναγίας Βηθλεεμίτισσας στους έορτασμούς.

Εύχαριστούμε επίσης τον έντιμον Έπουργό Άμύνης κ. Παπακώστα, τον Άρχηγό τής Έθνικής Φρουράς κ. Τσαλικίδη για τήν παραχώρηση του στρατιωτικού όχήματος για τή μεταφορά τής

εικόνας και τήν παρουσία στρατιωτικού άγήματος κατά τήν υποδοχή της στο άεροδρόμιο Λάρνακας, τον Άρχηγό τής Άστυνομίας κ. Παπαγεωργίου για τήν παραχώρηση τής φιλαρμονικής τής Άστυνομίας στην υποδοχή, όπως επίσης και τήν παραχώρηση περιπολικού όχήματος για τήν ασφάλεια τής ιερās εικόνας κατά τή δεκαήμερο παραμονή της στον ναό μας, τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου των Κυπριακών Άερογραμμών κ. Κίκη Λαζαρίδη για τή δωρεά μεταφορά των συνοδών τής ιερās εικόνας.

Πανιερώτατε,

Μέσα σε αυτή τή δεκάχρονη άνηφορική πορεία πολλοί πορεύτηκαν μαζί μας. Πρωτοπόροι όμως και πρωτεργάτες αυτής τής κοπιαστικής διακονίας είναι κάποιοι ξεχωριστοί άνθρωποι. Μαζί παλέψαμε, μαζί άγωνιστήκαμε, μαζί κουραστήκαμε. Γι' αυτό άξιός ό έπαινος.

Μιά κιθάρα, όσο καλή και άν είναι, ένας μουσικός, όσο καταρτισμένος και άν είναι, δέν μπορεί να άποδώσει εύχη και γλυκόχη. Η ποιότητα των χορδών έχει σημασία.

Ευτύχησα, και είμαι πολύ υπερήφανος, ως ό υπηρέτης αυτής τής ένορίας να έχω τήν καλύτερη ποιότητα συνεργατών και ένοριτών, που μπορούσε να έχει ένας ιερέας.

Πρώτιστα εύχαριστώ τον Θεό για τον άκούραστο και προσοντούχο Πρόεδρο τής Έκκλησιαστικής Έπιτροπής τον Άλέκο Ιωάννου. Έάν ή ένορία είναι τό σώμα, ό κ. Άλέκος Ιωάννου ήταν ή καρδιά της. Ό πνεύμονάς της είναι ό Χριστιανικός Σύνδεσμος Γυναικών, που είχε τή ξεχωριστή τιμή να καθοδηγείται από ένα υπέροχο άνθρωπο, τήν κυρία Φαίδρα Λουκά, και άκολούθως τήν ικανότατη κ. Έλένη Χατζηστυλλή, ό Πνευματικός Όμιλος με πρόεδρο τον προσοντούχο κ. Χρίστο Ματθαίου. Τά μέλη των τριών έπιτροπών είναι οι κεντρικές άρτηρίες της. Και όλη ή ένορία μας και οι φίλοι της, τά ζωντανά κύτταρά της. Σās εύχαριστώ.

Έχω άδικο, που είμαι τόσο τυχερός σάν ιερέας;

Ένα ιδιαίτερο εύχαριστώ προς τήν οικογένεια Σαζείδη, τον κ. Γιώργο, τήν κ. Θέλμα και τήν κ. Έπατία για τήν άνάληψη των έγκαίνων του ναού μας και προς όλους τους αναδόχους. Θερμά εύχαριστώ και όλους όσους βοήθησαν στις προετοιμασίες των έγκαίνων.

Θέλω όμως να εύχαριστήσω και τον αγαπημένο μου Γιαννάκη Ρούσο, τον νεωκόρο του Άρχαγγέλου, που για έπτά όλόκληρα χρόνια ήταν ό άνθρωπος ό δικός μου. Πολλά του χρωστώ.

“Τούτον τον Οϊκον ό Υίός έθεμελίωσεν. Τούτον τον Οϊκον τό Πνεύμα τό Άγιον άνεκαίνισεν”.

Χριστός Άνέστη.